

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 lutego 1990 r.

w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych.

Na podstawie art. 9 ust. 3 i art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12, Nr 54, poz. 320 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody z tytułu:

- 1) prowadzenia aptek,
- 2) świadczenia usług lecznictwa uzdrowiskowego,
- 3) wykonywania przez państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej, państwowe gospodarstwa rolne, rolnicze spółdzielnie produkcyjne i spółdzielnie kółek rolniczych oraz inne osoby prawne prowadzące gospodarstwa rolne usług w zakresie rolnictwa przy użyciu własnego sprzętu.

2. Za usługi w zakresie rolnictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się:

- 1) usługi związane z produkcją roślinną i zwierzęcą oraz inne związane z gospodarką rolniczą, określone w „Klasyfikacji usług”, wprowadzonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do stosowania w planowaniu, statystyce i ewidencji,
- 2) usługi związane z ciągnikami i maszynami rolniczymi oraz urządzeniami i narzędziami dla rolnictwa.

3. Jeżeli podatnik osiąga dochody z wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1, oraz inne dochody, za dochód z tej działalności uważa się część ogólnego dochodu odpowiadającą udziałowi przychodów z tej działalności w ogólnej sumie przychodów.

§ 2. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się:

- 1) odpisy na fundusz rekultywacji do kwoty określonej przez podatnika na dany rok w planie rekultywacji terenów poeksploatacyjnych, pomniejszonej o kwotę pozostałości środków tego funduszu według stanu na początek roku podatkowego.
- 2) w odniesieniu do państwowych jednostek organizacyjnych, organizacji spółdzielczych i społecznych — kwoty wypłaconego ryczałtu pieniężnego za jazdy lokalne, przyznanego pracownikowi na podstawie odrębnych przepisów za używanie do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, do wysokości odpowiadającej ryczałtowi wypłaconemu za przebieg samochodu do 500 km miesięcznie, jak również zwrot kosztów za przejazdy lokalne wykonywane na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej, wypłacony pracownikowi, któremu nie przyznano ryczałtu.
- 3) w odniesieniu do pozostałych osób prawnych — wypłatę ryczałtu pieniężnego za jazdy lokalne, przyznanego pracownikowi za używanie do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, do wysokości określonej w pkt 2.

§ 3. Ograniczenie kosztów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12, Nr 54, poz. 320 i Nr 74, poz. 443), nie dotyczy:

- 1) kosztów uczestnictwa w wystawach i targach, z wyjątkiem kosztów usług gastronomicznych,

- 2) wydatków na reklamę działalności w zakresie usług kultury i sztuki, usług turystycznych, pośrednictwa handlowego, w tym również w zakresie handlu zagranicznego oraz pośrednictwa przy zawieraniu małżeństw,
- 3) wydatków na reklamę w zakresie gier losowych i totalizatorów.

§ 4. Wydatki na reprezentację i reklamę, inne niż wymienione w § 3, przekraczające w danym roku podatkowym wysokość określoną w art. 11 ust. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w § 3, mogą być — na wniosek podatnika — uznane za

koszt uzyskania przychodów w następnych latach podatkowych, z tym że łącznie z bieżącymi wydatkami na te cele nie mogą przekroczyć granic określonych w tym przepisie.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1989 r. w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 19 i Nr 47, poz. 259).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1990 r.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*